Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

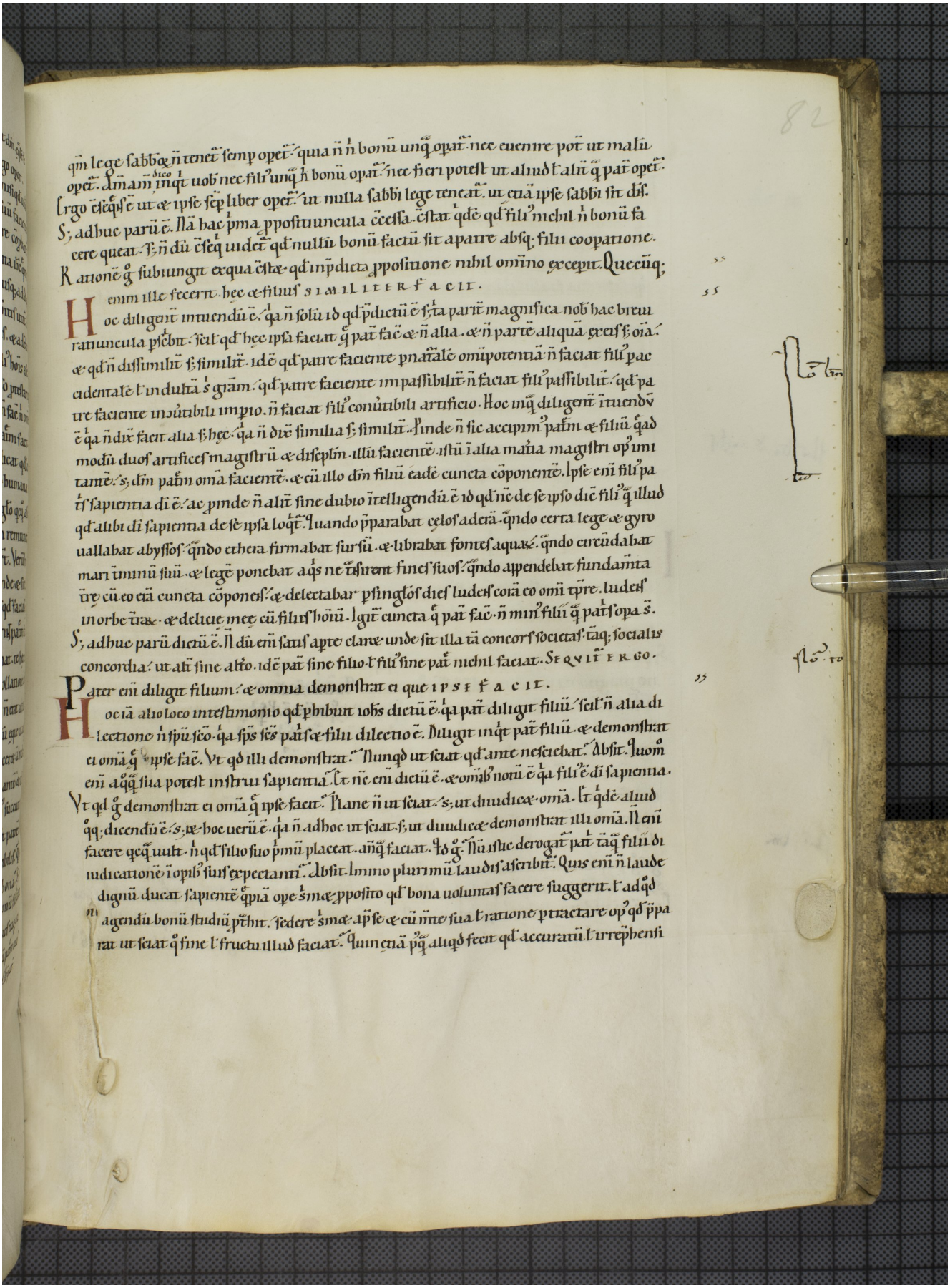

qm lege sabbæ ñ tenet semp opet. quia ñ n bonũ unq opat. nec euenire pot ut malũ
opet. Dm am inq uob nec filiũ unq h bonũ opat. nec fieri potest ut aliud t aliũ q pat opet.
Ergo est eq se ut æ ipse sep liber opet. ut nulla sabbi lege teneat. ut etiã ipse sabbi sit dis.
S; adhuc parũ est. Nã hac pma ppositiuncula cessa. stat qdẽ qd filiũ michi n bonũ fa
cere queat. s; ñ dũ est eq uidet qd nullũ bonũ factũ sit a patre absq; filii cooperatione.
Rationẽ q subiungit ex qua est æ qd in pdicta ppositione nihil omino excepit. Quecũq;
Hem ille fecerit. hec æ filius similiter facit.

Hoc diligenti intuendũ est. qa ñ solũ id qd pdictũ est sed parti magnifica nob hac breui
ratiuncula ptebit. scilt qd hec ipsa faciat q pat fac æ ñ alia. æ ñ parte aliqua greiss; oia.
æ qd ñ dissimilit s; similit. id est qd patre faciente pnatale omipotentiã ñ faciat filiũ pac
cidentale t indulta s grãm. qd patre faciente impassibilit ñ faciat filiũ passibilit. qd pa
tre faciente indubitabili impio. ñ faciat filiũ conuitibili artificio. Hoc inq diligenti intuendũ
est qa ñ dicit facit alia s; hec. qa ñ dicit similia s; similit. Inde ñ sic accipim pat æ filiũ q ad
modũ duos artifices magistrũ æ disciplin. illũ facientẽ. istũ ĩ alia mania magistri op imi
tantẽ. s; dicim pat omia facientẽ. æ cũ illo dicim filiũ eadẽ cuncta coponentẽ. Ipse enim filiũ pa
tis sapientia dicit est. ac pinde ñ aliũ sine dubio intelligendũ est id qd nec de se ipso dicit filiũ q illud
qd alibi dicit sapientia de se ipsa loqt. Quando pparabat celos aderã. qndo certa lege æ gyro
uallabat abyssos. qndo etheria firmabat sursũ. æ librabat fontes aquarũ. qndo circũdabat
mari terminũ suũ. æ legẽ ponebat aqs ne transirent fines suos. qndo appendebat fundamenta
terre cũ eo erã cuncta coponens. æ delectabar p singlos dies ludens coram eo omi tpre. ludens
in orbe terrarũ. æ deliciæ meæ cũ filiis hoiũ. Igit cuncta q pat fac. ñ min filii q pat s opa s.
S; adhuc parũ dictũ est. Nã dũ enim sanctus aperte clareæ unde sit illa tã concors societas. taq; socialis
concordia. ut alter sine altero. id est pat sine filio. t filiũ sine pat michi faciat. Sequit ergo.

Pater enim diligit filium. æ omnia demonstrat ei que ipse facit.

Hoc iã alio loco intestimonio qd phibuit iohs dictũ est. qa pat diligit filiũ. scilt ñ alia di
lectione in spũ sco. qa sps ses patis æ filii dilectio est. Diligit inq pat filiũ. æ demonstrat
ei omia q ipse fac. Vt qd illi demonstrat. Nunqd ut sciat qd ante nescebat. Absit. Quom
enim a qq sua potest instrui sapientia. Et ne enim dictũ est. æ omib notũ est qa filiũ est di sapientia.
Vt qd q demonstrat ei omia q ipse facit. Plane ñ ut sciat. s; ut diiudicæ omia. Et qdẽ aliud
qq; dicendũ est. s; hæc hoc uerũ est. qa ñ adhoc ut sciat. s; ut diiudicæ demonstrat illi omia. Nã enim
facere qcq uult. in qd filio suo pmũ placeat. aliq faciat. Id q. Nũ iste derogat pat taq filii di
iudicationẽ i opib suis expectanti. Absit. Immo plurimũ laudis ascribit. Quis enim ñ laude
dignũ ducat sapientẽ q pia ope smæ; ppositio qd bona uoluntas facere suggerit. t ad qd
agendũ bonũ studiũ pthit. sedere smæ. ap se æ cũ mte sua t ratione ptractare op qd ppa
rat ut sciat q fine t fructu illud faciat. Quin etiã pq aliqd fecit qd accuratiũ t irreprehensi